

RAYI

The Ray of Will and Power

Some Strengths Characteristic of Those upon the First Ray

- Strength of will
- Dynamic power
- Power to synthesize
- Strong sense of purpose
- Power of beneficent destruction
- Strong one-pointed focus
- Power to preserve values
- Power to lead
- Power to direct
- Power to govern
- Fearlessness
- Power to initiate
- Detachment, or the power to detach
- Wisdom to establish, uphold or enforce the law
- Strength and courage
- Independence
- Power to liberate
- Keen understanding of principles and priorities
- Truthfulness arising from absolute fearlessness
- Power to centralize
- Large-mindedness

CUNG I

CUNG Ý CHÍ VÀ QUYỀN NĂNG

Một số điểm mạnh đặc trưng của những người cung I

- Sức mạnh của ý chí
- Quyền năng năng động
- Quyền năng tổng hợp
- Ý thức mạnh mẽ về mục đích

- Quyền năng của sự hủy diệt có ích
- Tập trung nhất tâm mạnh mẽ
- Quyền năng bảo tồn các giá trị
- Quyền năng lãnh đạo
- Quyền năng chỉ đạo
- Quyền năng quản lý
- Vô úy/Không sợ hãi
- Quyền năng khởi xướng
- Sự tách rời, hoặc Quyền năng tách rời
- Minh triết để thiết lập, duy trì hoặc thực thi luật
- Sức mạnh và lòng dũng cảm
- Sự độc lập
- Quyền năng giải phóng
- Sự hiểu biết sâu sắc về các nguyên tắc cơ bản và các ưu tiên
- Sự chân thật phát sinh từ sự không sợ hãi tuyệt đối
- Quyền năng tập trung
- Sự nhìn xa trông rộng

Strength of will: Will expresses the pure energy of the life force. The will is that psychological function closest to the core of any human being, the Self, and an act of will is the purest act of the Self. Those upon the first ray are most strongly *identified* with the Self, and, eventually, as evolution proceeds, with the ONE SELF in all things. [31] Accordingly, their strength of will arises from their intimate identification with the one inexhaustible source of all Life—the ONE SELF.

Sức mạnh ý chí: Ý chí thể hiện năng lượng thuần khiết của mãnh lực sự sống. Ý chí là chức năng tâm lý gần nhất với cốt lõi của bất cứ người nào, tức Chân Ngã, và một hành động của ý chí là hành động thuần khiết nhất của Chân Ngã. Những người cung một được *đồng hóa* mạnh mẽ nhất với Chân Ngã, và cuối cùng, khi quá trình tiến hóa diễn ra, đồng hóa với ĐẠİ NGÃ DUY NHẤT trong vạn vật. Theo đó, sức mạnh ý chí của họ khởi sinh từ sự đồng hóa mật thiết của họ với nguồn gốc vô tận của tất cả Sự Sống—ĐẠİ NGÃ DUY NHẤT.

The will is the instrument of pure affirmation, pure assent. Of all human faculties, it most successfully conveys the energy of *pure being*. Pure will is irresistible because the Life Force is irresistible. Pure will is also the instrument of pure negation—of total privation or annihilation. It can utterly affirm or utterly deny. It is the power behind *Yes* and *No*, the arbiter of being and non-being; in the world of manifestation, it determines what shall be and what shall not be. Pure will is the agent of both life and death.

Ý chí là công cụ của sự khẳng định thuần khiết, sự đồng thuận thuần khiết. Trong tất cả các quan năng của con người, nó truyền tải thành công nhất năng lượng của *bản thể thuần khiết*. Ý chí thuần khiết là không thể cưỡng lại bởi vì Mạnh Lực Sự Sống là không thể cưỡng lại. Ý chí thuần khiết cũng là công cụ của sự phủ định thuần khiết—của sự tước đoạt hay sự hủy diệt hoàn toàn. Nó có thể hoàn toàn khẳng định hoặc hoàn toàn phủ định. Đó là sức mạnh đằng sau *Có và Không*, trọng tài của hiện hữu và phi hiện hữu; trong thế giới biểu lộ, nó xác định điều gì sẽ trở thành và điều gì sẽ không. Ý chí thuần khiết là tác nhân của cả sự sống và cái chết.

Dynamic power: The word *dynamic* suggests the ability to move with great power and activity. Those strongly upon ray one can tap the power of the will aspect of the soul (and later the will aspect of the Spiritual Triad and the Monad) to *impel* all intended activity. In theology, God is considered the “prime mover” of Creation. In psychology, a volition (which is an act of will) is considered the “prime mover” of all psychological processes. First ray individuals have the power to set all things in motion, carry the motion forward dynamically themselves, or sustain others in carrying the motion forward.

Quyền năng năng động: Từ *năng động* gợi lên khả năng di chuyển với đầy sức mạnh và sự linh hoạt. Những người cung một mạnh mẽ có thể khai thác quyền năng thuộc khía cạnh ý chí của linh hồn (và sau đó là khía cạnh ý chí của Tam Nguyên Tinh Thần và Chân Thần) để *thúc đẩy* tất cả các hoạt động dự định. Trong thần học, Đức Chúa Trời được coi là “nguồn động lực chính” của sự Sáng Tạo. Trong tâm lý học, một ý muốn (vốn là một hành động của ý chí) được coi là “động lực chính” của tất cả các quá trình tâm lý. Các cá nhân cung một có khả năng làm cho mọi vật chuyển động, tự chuyển động năng nổ về phía trước, hoặc duy trì thúc đẩy những người khác thực hiện chuyển động tiến lên.

Power to synthesize: A pronounced ability to synthesize is commonly found in those upon several rays—namely, rays one, two, three, four and seven. The power to synthesize is one of the most important ray one qualities, but it is a unique type of synthesis based upon the power of IDENTIFICATION. The enlightened first ray individual can always look at many and see *one*—not just a confederated oneness, but a oneness in which there are no essential *differences*, a oneness in which all things are *essentially the same*. With this ‘*sameness*’ the ray one individual is identified, and it is this sameness that he can evoke when confronted by any multiplicity. The vision of sameness, based upon the sight of undifferentiated unification, is the root of the first ray power of synthesis. Though the enlightened ray one individual promotes variety, uniqueness and ‘unrepeatableness’ in all things, for him, essentially, all and everything are “one and the same.”

Quyền năng tổng hợp: Khả năng tổng hợp rõ rệt thường được tìm thấy ở một số cung—cụ thể là cung một, hai, ba, bốn và bảy. Quyền năng tổng hợp là một trong những phẩm chất cung một quan trọng nhất, nhưng nó là một kiểu tổng hợp độc nhất dựa trên quyền năng của sự ĐỒNG NHẤT HÓA. Cá nhân cung một giác ngộ luôn có thể nhìn vào nhiều thứ và thấy *một*—không chỉ là tính duy nhất của sự tổng hòa, mà còn là tính duy nhất trong đó không có *những sự khác biệt* cơ bản, một sự duy nhất trong đó tất cả mọi thứ về *cơ bản đều giống nhau*. Cá nhân cung một đồng nhất hóa với sự ‘giống nhau’ này, và sự giống nhau này chính là cái mà y có thể gọi ra khi đối mặt với bất kỳ sự đa dạng nào. Tầm nhìn về sự giống nhau, dựa trên tầm nhìn của sự thống nhất không phân biệt, là gốc rễ của quyền năng tổng hợp của cung một. Mặc dù cá nhân giác ngộ cung một đề cao sự đa dạng, tính độc đáo và tính “không thể lặp lại” trong mọi sự vật, nhưng đối với y về cơ bản, tất cả và vạn vật đều là “một và giống nhau.”

Strong sense of purpose: Ray one individuals, identifying as readily as they do with the “One Identity,” attune themselves to the Will of that Identity—the Divine Purpose. They then seek to enact that Purpose via the Divine Plan (which is the Hierarchy’s method of working out that Purpose in time and space). Ray one people formulate their individual purposes in accordance with the Divine Purpose, to the extent they can comprehend it. With undeflectable, one-pointed resolve (and, for the most part, unemotionally) they persistently work to bring the Plan into manifestation, tolerating no deflection or diminution of the purposes they have conceived as their means of cooperating with the Plan.

Ý thức mạnh mẽ về mục đích: Cá nhân cung một, đồng hóa dễ dàng với “Cái Nhất Thể”, tự phục tùng Ý chí của Nhất Thể này—Thiên Ý. Sau đó, họ tìm cách thực hiện Thiên Ý đó thông qua Thiên Cơ (là phương pháp của Thánh Đoàn để thực hiện Thiên Ý đó trong thời gian và không gian). Người cung một xây dựng mục đích cá nhân của họ phù hợp với Thiên Ý, trong phạm vi hiểu biết của mình. Với quyết tâm kiên định, không gì lay chuyển (và phần lớn là không vì xúc cảm), họ kiên trì làm việc để đưa Thiên Cơ thành hiện thực, không chấp nhận việc làm chệch hướng hoặc giảm bớt các mục đích mà họ đã coi là phương thức của mình trong việc hợp tác với Thiên Cơ.

Power of beneficent destruction: Those strongly upon the first ray hold in their hands the power of life and death; on some level, however limited it may be, they either grant or deny the flow of the life force. Solidly aligned with the Purpose of the Creator, they [32] see, according to Divine Law, what *must be* and what *must not be*. In order that that which is divinely intended may, in fact, *be*, they frequently release the devastating electrical

power of their will to obliterate that which obstructs the manifestation of the Will of God (as they understand it). These acts of destruction allow the beneficence of deity to express, and are, therefore, acts of beneficent destruction.

Quyền năng của sự hủy diệt có ích: Những người chịu ảnh hưởng mạnh mẽ của cung một nằm trong tay quyền năng của sự sống và cái chết; ở một mức độ nào đó, tuy có thể bị hạn chế, họ có thể chấp thuận hoặc từ chối dòng chảy của mãnh lực sự sống. Liên kết vững chắc với Mục đích của Đấng Tạo Hóa, họ [32] thấy điều gì *phải là* và điều gì *không được là* theo Thiên Luật. Trên thực tế, để những gì thiêng liêng được dự định có thể là, họ thường xuyên giải phóng quyền năng điện phá hủy của ý chí họ để xóa bỏ những gì cản trở việc biểu lộ Thiên Ý (như họ hiểu). Những hành động hủy diệt này cho phép biểu lộ lợi ích của thượng đế, và do đó, là những hành động hủy diệt có ích.

Strong one-pointed focus: The strongly ray one individual is undeviating, unrelenting and undeflectable. The type of *motion* associated with ray one is called “Forward Progression,” (see *A Treatise On Cosmic Fire*, p.42). The geometrical element most associated with the first ray is the *straight line*, and ray one individuals are inclined to take the “shortest path” to the goal. The first ray is the ray of the *director*. The forward thrust of first ray individuals, and the intensity of their ‘directionality’ is such that the forces of deflection are often weak by comparison; there is very little that is strong enough to overpower their intent, hence they proceed “one-pointedly,” seldom turning aside or going astray.

Tập trung nhất tâm mạnh mẽ: Cá nhân chịu ảnh hưởng mạnh mẽ của cung một không đi lệch đường, không ngừng nghỉ và không thể bị khuất phục. Loại *chuyển động* liên quan đến cung một được gọi là “Sự Tiến Về Phía Trước”, (xem *Luận về Lửa Càn khôn*, trang 42). Yếu tố hình học gắn liền nhất với cung một là *đường thẳng* và cung một có khuynh hướng đi theo “con đường ngắn nhất” đến mục tiêu. Cung một là cung của *người chỉ huy*. Các lực của sự lệch hướng thường yếu khi so sánh với lực đẩy về phía trước của các cá nhân cung một, và cường độ ‘định hướng’ của họ; hiếm có điều gì đủ mạnh để chế ngự dự định của họ, do đó họ hành động “nhất tâm”, ít khi rẽ sang một bên hoặc đi chệch hướng.

Power to preserve values: Values are a function of the quality of desire. Lofty desire generates elevated values; the reverse is also true. In an absolute sense, that is most valuable which most conforms to the Divine Purpose, the Divine Plan and Divine Law. Desires, however, are errant and frequently reach into areas which are contrary to the

highest Law, or (if not patently unlawful) are nevertheless in dissonance with the best principles of the highest Law.

Quyền năng bảo tồn các giá trị: Các giá trị là một hàm phụ thuộc đặc tính của sự ham muốn. Ham muốn cao thượng tạo ra giá trị cao cả; điều ngược lại cũng hoàn toàn chính xác. Theo nghĩa tuyệt đối, điều có giá trị nhất là tuân theo Thiên Ý, Thiên Cơ và Thiên Luật. Tuy nhiên, các ham muốn là sai lầm và thường xuyên hướng đến các phạm trù trái với Định Luật tối thượng, hoặc (dù không trái luật một cách rõ ràng) vẫn trái với các nguyên tắc cao đẹp nhất của Định Luật tối thượng.

Evolved ray one individuals do not permit the degeneration of desire to occur—either within themselves or in relation to others. They either set such an outstanding example that the desires of others are naturally elevated to conform to the highest standards, or they enforce the law so that the enactment of desire cannot trespass into areas forbidden by the highest Law. Such individuals erect a *wall* against the incursion and perditions of valueless, worthless desire.

Những cá nhân cung một tiến hóa không cho phép sự thoái hóa của ham muốn xảy ra—trong bản thân họ hoặc trong mối quan hệ với người khác. Họ hoặc nêu một tấm gương xuất sắc đến nỗi ham muốn của người khác được nâng lên một cách tự nhiên để phù hợp với các tiêu chuẩn cao nhất, hoặc họ ban hành luật để việc thể hiện ham muốn không thể xâm phạm vào các khu vực bị cấm bởi Định Luật tối thượng. Những cá nhân như vậy dựng lên một *bức tường* chống lại sự xâm nhập và diệt vong của ham muốn vô tác dụng, vô giá trị.

Advanced individuals upon the first ray notice every deviation from the “Good Law.” It is such deviations that are the cause of the degeneration of values. By not allowing such deviations to occur, first ray people uphold the highest, God-ordained values, preserving them untarnished, the better to attract and elevate the desires of the many. Right values fuel spiritual aspirations.

Những cá nhân tiến bộ thuộc cung một nhận ra được mọi sai lệch so với “Định Luật Thiên Lành”. Chính những sai lệch đó là nguyên nhân dẫn đến sự thoái hóa của các giá trị. Bằng cách không cho phép những sai lệch như vậy xảy ra, người cung một đề cao những giá trị cao nhất do Thượng Đế ban tặng, giữ gìn chúng không bị lu mờ, tốt hơn nữa, là để thu hút và nâng cao ham muốn của nhiều người. Giá trị đúng đắn thúc đẩy khát vọng tinh thần.

Power to lead: Ray one individuals almost inevitably find some sort of preeminence. They “stand out,” and, for good or ill, are noticed and frequently followed by others. Identifying so closely with a higher purpose, and progressing so undeviatingly towards the fulfillment of that purpose, such individuals are best equipped to lead, for the leader must recognize the most desirable goal (which is ever aligned with Divine Purpose). Because first ray people are so closely identified with the life-force, they possess the ability to inspire and ‘enfire.’ This ability augments the power of their leadership, for the [33] leader must be able to vitalize the energies of those who follow, or they will have insufficient strength to persist and achieve.

Quyền năng lãnh đạo: Gần như chắc chắn có thể tìm thấy điểm gì đó nổi bật ở những người cung một. Họ “nổi trội”, dù tốt hay xấu, họ đều được người khác chú ý và thường xuyên theo dõi. Đồng hoá chặt chẽ với một mục đích cao cả hơn, và thẳng tiến đến việc đạt được mục đích đó, họ là những cá nhân được trang bị tốt nhất để làm lãnh đạo, bởi vì người lãnh đạo phải nhận ra được mục tiêu đáng khao khát nhất (mục tiêu luôn được chỉnh hợp với Mục đích Thiên liêng). Bởi vì người cung một được đồng hoá chặt chẽ với mãnh lực-sự sống, họ sở hữu khả năng truyền cảm hứng và ‘tiếp lửa’. Khả năng này giúp tăng cường năng lực lãnh đạo của họ, bởi [33] người lãnh đạo phải có khả năng tiếp thêm sức mạnh cho năng lượng của những người đi theo, nếu không họ sẽ không đủ sức để kiên trì và đạt được thành tựu.

Power to direct: Those who are strongly upon the first ray can direct others because they see and follow what has been called in Agni Yoga, the “shortest path.” Knowing (more than those on most other rays) the difference between the essential and the nonessential, they will not waste the time and energy of others by requesting irrelevant or tangential pursuits. They know how to proceed straight to the goal and can facilitate such “goal-fitness” (another concept from the “Yoga of Fire”) in others.

Quyền năng chỉ đạo: Những người có cung một mạnh mẽ có thể chỉ đạo những người khác bởi vì họ thấy và theo đuổi điều được gọi trong Agni Yoga là “con đường ngắn nhất”. Nhờ hiểu biết (nhiều hơn hầu hết các cung khác) sự khác biệt giữa những điều thiết yếu và những điều không thiết yếu, họ sẽ không lãng phí thời gian và năng lượng của mọi người bằng cách yêu cầu phải theo đuổi những điều không liên quan hay ít dính líu. Họ biết cách để thẳng tiến đến mục tiêu và có thể khiến cho “sự vừa vặn với mục tiêu” (một khái niệm khác trong “Yoga về Lửa”) trở nên dễ dàng nơi những người khác.

Power to govern: Enlightened ray one people have a deep understanding of Divine Law. Those who govern best do not govern by the imposition of their *personal* authority; instead, they regard their authority as an extension of the Will of God, and they wield it in an impersonal manner, uncontaminated by egotism. As channels for the Will of God, developed first ray people bring their own will into conformity with the Divine Will; their lives become exemplary manifestations of Divine Law as it applies to the human kingdom. Their Law-abiding example renders the highest Law so attractive and magnetic, that those whom they govern seek to do as they have done. A leader who is universally emulated is rarely overthrown.

Quyền năng quản lý: Những người cung một đã giác ngộ có một sự thấu hiểu sâu sắc về Định Luật Thiên Liêng. Những người quản lý tốt nhất không quản lý bằng cách áp đặt quyền hạn cá nhân của mình, thay vào đó, họ coi uy quyền của họ như là một phần mở rộng Ý Chí của Thượng Đế, và họ có thể vận dụng nó theo cách vô ngã, không bị ảnh hưởng bởi chủ nghĩa ích kỷ. Như là những kênh dẫn cho Ý chí của Thượng Đế, những người cung một tiến bộ đặt ý chí của chính họ tuân theo Ý Chí Thiên Liêng; cuộc sống của họ trở thành những biểu lộ mẫu mực của Định Luật Thiên Liêng khi nó được áp dụng cho giới nhân loại. Tầm gương tuân theo Định Luật của họ khiến cho Định Luật tối thượng vô cùng hấp dẫn và thu hút, đến nỗi những người mà họ dẫn dắt cũng tìm cách bắt chước theo họ. Một nhà lãnh đạo được cả thế giới noi theo rất hiếm khi bị lật đổ.

Fearlessness: Fear may well be based, in an ultimate sense, upon the belief that identity can be eradicated—that life and consciousness can be annihilated. Advanced first ray individuals are so identified with *life* that they, more easily than those upon many other rays, realize the impossibility of such eradication. They have an unshakable conviction of their ongoing survival, their eternal persistence. The following quotation from the *Old Commentary* (relating to those whose soul is upon the first ray) makes this thought abundantly clear:

Vô úy/Không sợ hãi: Theo một nghĩa cơ bản, sợ hãi có lẽ dựa chủ yếu trên niềm tin rằng bản sắc có thể bị xóa bỏ—rằng sự sống và tâm thức có thể bị hủy diệt. Các cá nhân cung một tiến bộ đồng hoá với *sự sống* đến mức khiến họ nhận ra dễ dàng hơn những người thuộc cung khác rằng sự hủy diệt này là điều không thể xảy ra. Họ có một niềm tin không lay chuyển về sự tồn tại liên tục, sự bền bỉ vĩnh cửu của mình. Phần trích dẫn sau đây từ *Thiên Cổ Luận* (liên quan đến những linh hồn cung một) minh giải tư tưởng này:

Let the Forces come together. Let them mount to the High Place, and from that lofty eminence let the soul look upon a world destroyed. Then let the word go forth: "I still persist!" *Esoteric Psychology, Vol. II, p. 84.*

Hãy để các Mãnh Lực đến cùng nhau. Hãy để chúng dâng lên Chốn Cao Thâm, và từ nơi cao cả đó, hãy để linh hồn nhìn ngắm một thế giới bị hủy diệt. Sau đó, hãy để từ này được phát ra: "Tôi vẫn kiên định tồn tại!" *Tâm lý học nội môn, Tập 2, trang 84.*

Fearlessness is based upon a sense of invincibility. Invincibility is based upon being rooted in that which is indestructible. All form is destructible, but *being*, or (to use an Agni Yoga term) "Be-ness" is not. Developed first ray individuals are consciously rooted in Be-ness, in *life* independently of form, and hence their fearlessness.

Vô úy dựa trên một ý thức bất khả chiến bại. Tính bất khả chiến bại dựa trên gốc rễ là sự không thể phá hủy. Tất cả hình tướng đều có thể bị phá hủy, nhưng *bản thể* hoặc (dùng theo thuật ngữ Agni Yoga) "sự-Hiện tồn" thì không. Những cá nhân phát triển thuộc cung một có tâm thức bắt nguồn từ sự-Hiện tồn, trong *sự sống* độc lập khỏi hình tướng, và do đó họ không sợ hãi.

Power to initiate: Initiation, from one point of view, is a plunge into a new area of experience; it requires the power to face the future without reservation, free from the snares of the past. Initiation requires the power to say an unequivocal "Yes" to the *new*, free of the fear of the unknown. It is the inherent conviction of their own immortality which allows advanced first ray people to undertake fearlessly that which has never been done before, and for which there is no precedent. Those upon the first ray also have an abiding detachment from form which makes the relinquishing of old forms agreeable; [34] they anticipate that new forms (unfashioned though they may be at the time of the initiatory act) will always be more fitting receptacles for the expression of spirit than the old. For the enlightened individual upon the first ray, there are no endings—only beginnings—only initiations.

Quyền năng khởi xướng: Theo một góc nhìn, sự khởi xướng là lao vào một lĩnh vực trải nghiệm mới, nó đòi hỏi sức mạnh để đối mặt với tương lai không định trước, thoát khỏi chàm bầy của quá khứ. Khởi xướng đòi hỏi sức mạnh để nói "Có" một cách dứt khoát với *cái mới*, không sợ hãi với cái chưa biết. Đó là niềm tin cố hữu về sự bất tử của chính mình, niềm tin cho phép những người cung một tiến bộ có thể thực hiện không hề run sợ những điều

họ chưa từng làm trước đây, và cho những thứ chưa từng có tiền lệ. Những người cung một này cũng có một sự tách rời vĩnh viễn khỏi hình tướng, sẵn sàng từ bỏ những hình tướng cũ; [34] họ lường trước được các hình tướng mới (chưa được thành hình cho dù chúng có thể đang ở thời điểm bắt đầu khởi phát) sẽ luôn là khuôn chứa để biểu hiện tinh thần phù hợp hơn các hình tướng cũ. Đối với cá nhân cung một đã giác ngộ, không có gì là kết thúc—mà chỉ có sự bắt đầu—chỉ có sự khởi đầu.

Detachment, or the power to detach: This quality must be cultivated by those on *all* the rays, but it is more natural to those on certain rays than to others. To people upon the first ray, detachment is “the most natural thing in the world.” This is so because, again, first ray types are identified with the *life essence*, and not with the form which encases that essence. They are attached to *that which essentially is* rather than to *that which seems to be*. Detachment (as usually understood) means *detachment from form*.

In a very deep sense, that natural inclination of enlightened first ray types prevents them from attaching themselves to form in the first place—hence, the ease with which they can, quite unemotionally, detach. Of course, a relatively high degree of evolution is required for individuals to be so identified with their inner soul, (or, on a still higher turn of the spiral, with the Spiritual Triad or Monad) that the usual human attachments are negated.

Sự tách rời, hay quyền năng tách rời: Phẩm tính này hẳn là được trau dồi bởi mọi người trên *tất cả* các cung, nhưng với những người cung một phẩm tính này tự nhiên hơn những người cung khác. Với những người cung một, sự tách rời là “điều tự nhiên nhất trên thế giới”. Sở dĩ có đặc điểm này vì, một lần nữa, những tuýp người cung một được đồng hoá với *bản chất sự sống*, chứ không phải bởi hình tướng bao bọc cái bản chất đó. Họ được gắn bó với *cái chính yếu là hơn cái có vẻ là như vậy*. Sự tách rời (như thường được hiểu) có nghĩa là *tách rời khỏi hình tướng*.

Theo một nghĩa rất sâu xa, khuynh hướng tự nhiên của những người cung một giác ngộ ngăn cho họ không bị bám chấp với hình tướng ngay từ đầu—vì vậy, họ có thể dễ dàng tách rời mà không bị cảm xúc chi phối. Tất nhiên, mức độ tiến hóa tương đối cao đòi hỏi các cá nhân đồng hóa sâu sắc với linh hồn bên trong của họ, (hoặc, trên một vòng xoắn ốc cao hơn, với Tam Nguyên Tinh Thần hoặc Chân thần) đến mức những bám chấp thông thường của con người được thừa nhận không còn tồn tại.

Wisdom to establish, uphold and enforce the law: Law is the watchword of all advanced first ray types. In one sense, Divine Law is the energy-design created by the Will of God. Divine Law is an energy-structure or pattern which *cannot* really be violated by those

subject to it, because its structural integrity is far greater than the strength of the lesser entities who may seek to violate it.

Minh triết để thiết lập, duy trì và thực thi luật: Luật lệ là khẩu lệnh của tất cả các tuýp người cung một tiến bộ. Theo một nghĩa nào đó, Định Luật Thiêng Liêng là bản thiết kế-năng lượng được tạo ra bởi Ý Chí của Thượng Đế. Định Luật Thiêng Liêng là một mô hình hay cấu trúc-năng lượng *không thể* bị vi phạm bởi những người tuân theo nó, bởi vì tính toàn vẹn về cấu trúc của nó lớn hơn rất nhiều so với sức mạnh của những thực thể nhỏ bé hơn, những đối tượng có thể vẫn tìm cách vi phạm.

Advanced first ray individuals are identified with the Will of God (or, on a lower turn of the spiral, with the “law of the land”—often a dim, though well-meaning, reflection of the Will of God). It is the duty of such first ray individuals to uphold and sustain the *guiding patterns of growth* which all just laws represent. Good laws are basically protective. In one respect, evil is the disruption of the manifestation of Divine Law. Those upon the first Ray are often the front-line warriors in the battle against evil, and what they are struggling for is the fortification of protective laws which ensure the continued evolution of humanity (or of the planet) in line with Divine Law (the expression of Divine Purpose).

Những cá nhân cung một tiến bộ được đồng hóa với Ý Chí của Thượng Đế (hoặc, ở vòng xoắn thấp hơn, là với “luật lệ của xứ sở”—thường là sự phản ánh mờ nhạt Ý Chí của Thượng Đế, mặc dù có ý nghĩa tốt). Nhiệm vụ của những người cung một này là duy trì và bảo toàn các mô hình dẫn dắt sự tăng trưởng mà tất cả các luật lệ là đại diện. Về cơ bản, những luật lệ thiện lành đều mang tính bảo vệ. Theo một khía cạnh nào đó, cái ác là sự phá vỡ những biểu hiện của Định Luật Thiêng Liêng. Những người cung một thường là những chiến binh ở nơi tiền tuyến trong cuộc chiến chống lại cái ác, và những gì họ đang đấu tranh là để củng cố các luật mang tính bảo vệ nhằm đảm bảo cho sự tiến hóa liên tục của nhân loại (hoặc của hành tinh) trên con đường của Định Luật Thiêng Liêng (sự biểu hiện của Mục Đích Thiêng Liêng).

Strength and courage: These two virtues always seem to occur together. Every advancing “Son of God” must develop them, but for the first ray type it seems easier than for many. Strength is related to the superabundance of vitality, and the vital principle is related to the *life* energy. The first ray is, let us remember, directly associated with the “life principle.” Courage relates to the *heart*—the “coeur” or “core.” The heart, of course, is the seat of the life principle; the heart animates with life all other aspects of any system. When one “takes heart,” one realizes that the imperishable life force sustains all and can never

be exhausted; thus, courage is born. It is the flow of life, the energy manifested as cosmic electricity or “Fire Electric,” which is the ultimate source of all [35] strength and courage. Strong and courageous first ray individuals are natural conduits for the life force.

Sức mạnh và lòng dũng cảm: Hai đức tính này dường như luôn tồn tại song song. Mỗi “Người Con của Thượng Đế” tiến bộ đều phải phát triển chúng, nhưng nó dường như dễ dàng hơn với tuýp người cung một so với các cung khác. Sức mạnh có liên quan đến sinh khí dồi dào, còn nguyên khí sức sống có liên quan đến năng lượng *sự sống*. Chúng ta hãy nhớ, cung một có liên quan trực tiếp với “nguyên khí sự sống”. Lòng dũng cảm liên quan đến *trái tim*—“couer” [trái tim hay cốt lõi trong tiếng Pháp - ND] hay “core [cốt lõi trong tiếng Anh - ND]”. Tất nhiên, trái tim là trú xứ của nguyên khí sự sống, trái tim làm sinh động sự sống trên tất cả các khía cạnh của bất kỳ hệ thống nào. Khi một người “takes heart - nắm giữ trái tim [theo nghĩa bóng là “trở nên can đảm”]”, họ nhận ra rằng mãnh lực sự sống bất khả xâm phạm duy trì tất cả và không bao giờ có thể cạn kiệt; do vậy, lòng dũng cảm được sinh ra. Theo dòng chảy của sự sống, năng lượng hiển lộ như điện vũ trụ hay “Lửa Điện”, là nguồn gốc tận cùng của tất cả [35] sức mạnh và lòng dũng cảm. Những người cung một mạnh mẽ và dũng cảm là những đường dẫn tự nhiên của mãnh lực sự sống.

Independence: Evolved first ray individuals know that only the ONE SELF exists, and that they essentially *are* that ONE SELF. At the core of their being is a conviction of inexhaustible strength and potency. Why lean upon a lesser source when the primary source is available? Why have just a part when, through centralization in the One Identity, one can have all? Advanced first ray types are utterly SELF-reliant because they know that there is no greater source of strength and provision than the SELF—the “One without a second,” the “ONE, than which there is no other.”

Tính độc lập: những người cung một tiến hóa biết rằng chỉ tồn tại ĐẠI NGÃ DUY NHẤT, và về cơ bản họ là ĐẠI NGÃ DUY NHẤT đó. Điểm cốt lõi trong bản thể của họ là niềm tin sâu sắc vào sức mạnh và tiềm năng vô tận. Tại sao phải dựa vào một nguồn nhỏ bé hơn khi mà cội nguồn chính yếu là có sẵn? Tại sao phải là một phần khi mà thông qua sự tập trung trong Đặc Tính Duy Nhất, một có thể là tất cả? Các tuýp người cung một tiến bộ tuyệt đối tin vào ĐẠI NGÃ bởi vì họ biết rằng không có một nguồn sức mạnh nào vĩ đại và đầy đủ hơn ĐẠI NGÃ – “Cái duy nhất không có cái thứ hai”, “CÁI DUY NHẤT, ngoài ra không có gì khác.”

There is a still higher expression of independence, and it is a state toward which first ray individuals strive. It is called “Isolated Unity.” To those upon other rays, the juxtapo-

sition of these words must seem something of a paradox. The Tibetan Teacher presents some wonderfully illuminating ideas about the nature of Isolated Unity on page 391 of *Esoteric Psychology, Vol. II*. According to the Tibetan:

Isolated Unity is that stage of consciousness which sees the whole as one and regards itself, not theoretically, but as a realized fact, as identified with that whole. It is the whole which is “isolated” in the consciousness of the man, and not the man himself who regards himself as isolated.

Vẫn còn một biểu hiện cao hơn của tính độc lập, và đó là trạng thái hướng tới điều mà những người cung một phần đầu. Nó được gọi là “Sự Thống Nhất Cô Lập”. Với những cung khác, sự ghép nối của những từ này dường như là một nghịch lý. Chân sư Tây Tạng đưa ra một số ý tưởng tuyệt vời làm sáng tỏ bản chất của Sự Thống Nhất Cô Lập¹ trong trang 391, Sách *Tâm Lý Học Nội Môn, Tập 2*. Theo Ngài:

Sự Thống Nhất Cô Lập là giai đoạn của tâm thức khi nó thấy cái toàn thể như là một và tập trung vào chính nó, không phải trên lý thuyết, mà như một thực tế đã được nhận ra, như được đồng nhất với cái toàn thể đó. Nó là cái toàn thể bị “cô lập” trong tâm thức con người, chứ không phải là chính con người tự coi mình là bị cô lập.

Isolated Unity is the ultimate form of independence, a state in which the identification of the self and the Self with the SELF becomes complete, and an individual’s SELF- reliance totally absorbing. The individual realizes that he himself is, essentially, the “one and only SELF.” Than that SELF, there is no other. There is nothing else upon which he can depend. Hence—utter independence.

Sự Thống Nhất Cô Lập là hình tướng tối hậu của độc lập, một trạng thái trong đó sự đồng nhất hoá của cái ngã và Chân Ngã với ĐẠI NGÃ được hoàn thành, và cá nhân hoàn toàn hấp thu vào sự nương tựa- ĐẠI NGÃ. Cá nhân nhận ra rằng về cơ bản, chính anh ta là “ĐẠI NGÃ duy nhất”. Ngoài ĐẠI NGÃ đó, không có gì khác. Không có thứ gì khác mà anh ta có thể phụ thuộc vào. Do đó—hoàn toàn độc lập.

¹ GS Michael D. Robbins bình giảng về Cung Sư Tử: mantram vĩ đại này là “Tôi là Cái đó, và tôi cũng là CÁI ĐÓ”, nói về sự thống nhất cô lập (Isolated Unity) vốn là sự chứng ngộ của một Chân sư. Ngài biết rằng Ngài là Bản thể, là chính Sự Sống. Vì vậy, đó là những gì chúng ta có thể gọi là Tâm thức về Hữu thể.

Power to liberate: Every form, no matter how sensitive or responsive, ultimately holds the spirit in thrall. The first ray identifies, above all, with *spirit*—the first aspect of divinity. The greatest bliss is the complete freedom of the spirit, and first ray individuals are more identified with this freedom than any other ray type. During planetary evolution, slavery is constantly encountered; there are major and minor forms of bondage, but enlightened first ray people are enemies of any and all enslaving forms. They liberate not only by smashing such forms, but by so intensifying the expressive strength of spirit, that the imprisoning forms are destroyed through the act of spiritual expression. This is the mystery of radioactivity.

Quyền năng để giải phóng: Mọi hình tướng, dù nhạy cảm hay phản ứng nhanh đến đâu, cuối cùng cũng chịu sự kiểm soát hoàn toàn của tinh thần. Trên hết, Cung 1 đồng nhất với *tinh thần*—khía cạnh đầu tiên của Thượng Đế. Niềm hạnh phúc lớn lao nhất là sự tự do tuyệt đối của tinh thần, và những cá nhân cung 1 đạt được sự tự do này nhiều hơn bất cứ cung nào khác. Trong quá trình tiến hóa cấp Hành Tinh, tình trạng trói buộc liên tục xảy đến; có những hình thức trói buộc lớn và nhỏ, nhưng những người cung 1 đã giác ngộ là kẻ thù của bất kỳ và tất cả các hình thức trói buộc-lệ thuộc nào. Họ giải phóng không phải chỉ bằng cách đập tan những hình thức đó, mà còn bằng cách tăng cường sức mạnh biểu đạt của tinh thần, đến nỗi các hình thức giam cầm bị phá hủy thông qua hành động hiển lộ của tinh thần. Đây là sự bí ẩn của sự phóng xạ.

Keen understanding of principles and priorities: Of all the rays, the first ray endows those strongly influenced by it with the power to know *what comes first*—i.e., to know that which is primary, or *prior*. This ability is related to the “preservation of values” with which first ray individuals are entrusted. First ray people do not lose themselves in multiplicity and, thus, fail to see the main point. They see that which is preeminent, that which is most important, that upon which all other things depend. Just as all bodily [36] functions depend upon the activity of the life force, so, first ray people are easily able to identify that element or principle which embodies the life force in any situation or system. They know what must be sustained if there is to be survival, and thus they ensure the vitality of all activities and projects under their supervision. Just as in the body there are certain “vital organs,” (and that which is closest to the heart [the seat of vitality] is the most vital), so in any activity or project, *priority* is determined by *vital importance*. That is a priority which is *vital* to the survival of any whole, and after survival, vital to fulfillment of the purpose which animates that whole. The structuring of the entire hierarchy of priorities is based upon the *degree* to which each unit within the hierarchy is *vital*—i.e., a conduit of the life force, a preserver of the whole, and a contributor to the fulfillment of the purpose of the whole.

Sự hiểu biết sâu sắc về các nguyên tắc và ưu tiên: Trong tất cả các cung, cung một phú cho những người chịu ảnh hưởng mạnh bởi cung này năng lực để biết *cái gì tới trước*—tức là, biết điều gì là chính yếu, hoặc *cần được ưu tiên*. Khả năng này liên quan tới việc “bảo tồn các giá trị”, điều mà các cá nhân cung một được giao phó. Những người cung một không đánh mất mình trong sự đa dạng, do vậy không bị che mờ điểm chính. Họ thấy được điều gì là ưu việt, điều gì là quan trọng nhất, điều mà tất cả những cái khác phải phụ thuộc vào. Cũng giống như mọi chức năng của cơ thể phụ thuộc vào hoạt động của nguồn sinh lực, vì vậy, những người cung một có thể dễ dàng xác định được yếu tố hay nguyên lý biểu lộ giống nguồn sinh lực trong bất kỳ tình huống hay hệ thống nào. Họ biết điều gì phải được duy trì nếu muốn tồn tại, và do đó họ đảm bảo kiểm soát được khả năng tồn tại lâu dài của tất cả hoạt động và kế hoạch. Cũng giống như cơ thể có một số “cơ quan sống còn” (cơ quan gần trái tim nhất [trung tâm của sinh lực] là cơ quan quan trọng nhất), nên trong bất kỳ hành động hay kế hoạch nào, *mức độ ưu tiên* được xác định bằng *sự quan trọng sống còn*. Đó là ưu tiên *sống còn* đối với sự tồn tại của bất kỳ tổng thể nào, và sau khi tồn tại, ưu tiên tiếp việc thực hiện mục đích tạo nên sự sống động cho tổng thể đó. Cấu trúc của toàn bộ hệ thống phân các cấp độ ưu tiên dựa vào *mức độ quan trọng sống còn* của mỗi thành phần trong hệ thống—đó là một đường dẫn sinh lực, một cái bảo tồn cho toàn thể, và một cái đóng góp vào việc thực hiện mục đích của toàn thể.

Truthfulness arising from absolute fearlessness: It has often been remarked that the world could not survive for a day if everyone decided to tell the truth. Perhaps this is true of the world of form, but not of the world of spirit. Truth is painful and brings inevitable repercussions and disruptions. Most individuals fear these repercussions to a greater or lesser extent, and hence, tactfully modify or buffer the presentation of truth so that it is less stark and shattering.

Sự chân thật bắt nguồn từ sự tuyệt đối không sợ hãi: Người ta thường nhận xét rằng thế giới sẽ không tồn tại dù chỉ một ngày nếu tất cả mọi người quyết định nói ra sự thật. Có thể điều này đúng với thế giới vật chất, nhưng không đúng với thế giới tinh thần. Sự thật là đau đớn và mang lại những hậu quả và đổ vỡ không thể tránh khỏi. Hầu hết mọi người đều lo sợ những hậu quả này ở một mức độ nhiều hay ít, và do vậy, khéo léo sửa đổi hoặc tránh né việc phơi bày sự thật để nó bớt khắc nghiệt và đổ vỡ.

First ray individuals, identified as they are with what might be called the ‘instantaneity of spirit,’ prefer the fastest way. The fastest way is the way of truth. Such individuals also care little for the form; when the truth is told, though the form may be disrupted, the spirit shines brighter because the dark cloak of untruth has been rent. Truth is a sword, and one

of the potent symbols of the first ray is the sword. The spirit's demand for truth is, ultimately, the demand for “unfettered enlightenment,” a quality of Shamballa, the great first ray center upon this planet. Since the spirit is invincible, and since truth is the quickest way to freedom (i.e., “the Truth shall make you free”), evolved first Ray individuals speak the truth fearlessly.

Những cá nhân cung một, đồng nhất như họ là với cái gọi là: 'sự tức thời của tinh thần', ưa thích con đường nhanh nhất. Con đường nhanh nhất là con đường của sự thật. Các cá nhân cung một cũng ít quan tâm tới vật chất; một khi sự thật được tiết lộ, mặc dù vật chất bị phá vỡ, nhưng tinh thần sẽ tỏa sáng rực rỡ hơn bởi chiếc áo choàng đen tối của sự không trung thực đã bị lấy đi. Sự thật là một thanh kiếm, và một trong những biểu tượng mạnh mẽ nhất của cung một là thanh kiếm. Nhu cầu của tinh thần đối với sự thật, cuối cùng là, nhu cầu về “sự giác ngộ mang tính khai phóng”, một phẩm tính của Shamballa, trung tâm cung một vĩ đại trên hành tinh này. Bởi vì tinh thần là bất diệt, và bởi sự thật là cách nhanh nhất dẫn tới tự do (nói cách khác, “sự thật sẽ khiến bạn tự do”), những cá nhân cung một tiến hóa nói ra sự thật một cách không hề sợ hãi.

Power to centralize: The life force emanates from the center, the core, the heart. Advanced first ray people instinctively realize that *power is found at the center*, and they play the role of a centralized fount of vitality to whomever or whatever they enliven. On a lower turn of the spiral, it might be said that such individuals think that “everything revolves around them.” However, if they are to become the most effective possible distributors of the life force, they must insist upon centralization. Thus, their natural position is “at the center of things,” where they can ensure the vitalization and continued survival of the organism to which they play the role of *heart*.

Quyền năng tập trung: Sinh lực phát ra từ trung tâm, cốt lõi, trái tim. Một cách bản năng, những người cung một tiến hóa nhận ra rằng *sức mạnh được tìm thấy ở trung tâm*, và họ đóng một vai trò như một nguồn sinh lực đối với bất kỳ ai hay bất kỳ điều gì được họ làm cho sống động. Ở một vòng xoắn ốc thấp hơn, có thể nói rằng những cá nhân này nghĩ “mọi thứ đều xoay quanh họ”. Tuy nhiên, nếu họ muốn trở thành người ban phát sinh lực hiệu quả nhất có thể, họ nhất định phải trung tâm hóa. Do đó, vị trí tự nhiên của họ là “tại trung tâm của mọi thứ”, nơi họ có thể đảm bảo sự sống còn và tiếp tục tồn tại của cơ cấu tổ chức mà họ đóng vai trò là *trái tim*.

Large-mindedness: Not the part, but the whole; not the many but the One: these two phrases describe the orientation of advanced first ray individuals. While the details are

important, they can be delegated to those whose responsibility does not include overall responsibility for the whole. As long as principles are upheld; as long as priorities are respected; as long as the Great Design which is Divine Purpose continues to be the source of inspiration and direction, then all will be well. Advanced first ray individuals [37] look out upon life as from a mountain top, the better to encompass and comprehend the essential life pattern of any whole. They may also, of course, be sensitive to detail and tiny revealing actions which bear upon the whole, but it is the *whole* which they forever bear in mind—the “big picture.”

Ý thức to lớn: Không phải là một phần, mà là toàn thể; không phải là nhiều mà là chỉ Một: hai cụm từ này mô tả định hướng của các cá nhân cung một tiến hóa. Mặc dù các chi tiết là quan trọng, chúng có thể được giao phó cho những người có trách nhiệm không bao gồm trách nhiệm chung cho cái toàn thể. Miễn sao các nguyên tắc được giữ vững; miễn sao các ưu tiên được tôn trọng; miễn sao Thiết Kế Vĩ Đại mà Mục Đích Thiên Liêng tiếp tục là nguồn cảm hứng và hướng đi, tất cả đều sẽ tốt đẹp. Những cá nhân cung một tiến hóa quan sát cuộc sống từ trên đỉnh núi, thuận tiện hơn để bao quát và thấu hiểu mô thức sự sống thiết yếu của bất kỳ cái toàn thể nào. Tất nhiên, họ cũng có thể nhạy cảm với chi tiết và những hành động tiết lộ nhỏ nhất về cái toàn thể, nhưng *tổng thể* là thứ họ luôn trăn trở - một “bức tranh toàn thể”.

Some Weaknesses Characteristic of Those upon the First Ray

- Egotism
- Excessive pride
- Separateness and isolationism
- Arrogance
- Willfulness
- Power-hungriness
- Domination
- Destructiveness
- Anger and violence
- Unrelenting ambition
- Hardness and cruelty
- Control and suppression

- Inhibition
- Impatience
- Obstinacy

Một số điểm yếu của những người cung một

- Chủ nghĩa vị kỷ
- Kiêu ngạo quá mức
- Tính tách biệt và chủ nghĩa biệt lập
- Sự kiêu ngạo
- Sự ngang ngạnh
- Đói khát quyền năng
- Sự thống trị
- Tính phá hủy
- Giận dữ và bạo lực
- Tham vọng không ngừng
- Sự cứng rắn và độc ác
- Sự kiểm soát và đàn áp
- Sự ức chế
- Sự thiếu kiên nhẫn
- Tính bướng bỉnh

Egotism: A strong sense of identity can be distorted into an excessive preoccupation with that identity. Instead of a firm conviction of the supreme value of the soul/Self (the Transpersonal Self, which is one with the great SELF and all lesser selves), we have an exaggeration of the importance of a particular personal self. Quite distinct from the exalted spiritual capacity to see naught but the SELF in all things and to identify one's self with that SELF, is the tendency to have the eyes so exclusively focused upon the lower self that, naught but that little self is seen. This naturally separates such an individual from his fellow human beings, contributing to the well-known ray one trait of isolation on a personal level.

Chủ nghĩa vị kỷ: Ý thức mạnh mẽ về bản sắc cá nhân có thể bị bóp méo thành mối bận tâm quá mức về bản sắc đó. Thay vì tin tưởng chắc chắn vào giá trị tối cao của linh hồn/Chân ngã (Chân ngã siêu việt, là một với ĐẠI NGÃ vĩ đại và tất cả những cái ngã thấp kém hơn), chúng ta thấy sự cường điệu hóa tầm quan trọng của một phạm ngã cụ thể. Khác biệt với năng lực tâm linh cao quý - không thấy gì trừ ĐẠI NGÃ trong mọi sự vật và đồng hóa

phàm ngã cá nhân với ĐẠI NGÃ đó, là xu hướng mà mắt chỉ tập trung vào cái ngã thấp kém hơn, không thấy điều gì trừ cái ngã nhỏ bé. Điều này tự nhiên tách một cá nhân như vậy khỏi đồng loại của y, góp phần tạo nên sự cô lập ở cấp độ phàm ngã - là một đặc điểm nổi bật của người cung một.

Excessive pride: This quality is related to egotism. It is the tendency to think too well of oneself in comparison with other selves. The healthy first ray understanding of prominence, preeminence and priority is distorted into the tendency to hold oneself [38] *above* others. Pride, in the last analysis, arises from a faulty sense of proportion, because the eyes are so focused upon the little self that other selves are ignored and their true value is not recognized. First ray individuals suffering from the glamor of pride need to look with objectivity and appreciation beyond their own personal boundaries.

Tự hào quá mức: Phẩm chất này liên quan đến tính tự cao tự đại. Đó là xu hướng nghĩ quá tốt về bản thân so với những người khác. Hiểu biết đúng đắn của cung một về sự xuất chúng, tính ưu việt và sự ưu tiên bị bóp méo thành xu hướng đặt bản thân mình [38] *cao hơn* người khác. Sự kiêu ngạo, trong phân tích vừa rồi, xuất phát từ ý thức thiếu sót về tỷ lệ, bởi vì đôi mắt quá tập trung vào cái ngã nhỏ bé đến nỗi những người khác bị bỏ qua và giá trị thật của họ không được công nhận. Những cá nhân cung một bị ảnh hưởng bởi hào quang của sự kiêu ngạo cần phải nhìn nhận một cách khách quan và đúng đắn hơn những ranh giới cá nhân của họ.

Separateness and isolationism: One of the important symbols for the first ray is the separating sword. It is also well to recognize the meaning of the syllables *I* and *sol* in the word *isolate*. *I* is a word symbol for identity, and *sol* suggests the Roman god of the sun. The sun (from all appearances) stands in splendid and regal isolation at the center of its solar system. The sun, also has long been regarded as the symbol of the self on all levels. We thus learn that the unenlightened first ray individual's attitude of separateness and isolationism comes from over-identification with the principle of selfhood, without understanding the connection of that self to other selves. Many first ray people hold themselves aloof and seem to believe that the "world revolves around them." To some extent this is true of all dominant personalities, no matter what their ray, but the tendency is more pronounced when the first ray is strong. It is no mere coincidence that the fifth (shall we say Leonian) note in the musical scale is known both as "sol" and the "dominant."

Tính tách biệt và chủ nghĩa biệt lập: Một trong những biểu tượng quan trọng của cung một là thanh kiếm chia cắt. Cũng tốt để nhận ra ý nghĩa của các âm tiết *I* và *sol* trong từ *isolate*. *I* là một từ biểu tượng cho danh tính, và *sol* liên hệ tới thần Mặt Trời của người La Mã. Mặt trời (trong tất cả hình tượng bên ngoài) đứng cô lập lộng lẫy và vương quyền tại trung tâm của Thái Dương Hệ. Mặt trời, từ lâu đã được coi như biểu tượng của cái tôi trên mọi cấp độ. Do đó, chúng ta học được rằng thái độ tách biệt và chủ nghĩa biệt lập của cá nhân cung một chưa tiến hóa xuất phát từ sự đồng nhất quá mức với nguyên tắc của sự ích kỷ, không thấu hiểu mối liên hệ giữa cái tôi đó với những cái tôi khác. Rất nhiều người cung một giữ mình tách biệt và dường như tin rằng “cả thế giới xoay quanh họ”. Ở một mức độ nào đó, điều này đúng với tất cả các phạm ngã bị chi phối bởi bất cứ cung nào, nhưng khuynh hướng này sẽ rõ ràng hơn khi họ có cung một mạnh. Không phải ngẫu nhiên mà nốt thứ 5 trên khuôn nhạc (chúng ta dùng phương ngữ Leonian) được gọi là “sol” và là “nốt chi phối”.

Arrogance: Webster’s dictionary defines arrogance as, “A feeling or an impression of superiority manifested in an overbearing manner or presumptuous claims.” Again, we see the first ray tendency to exaggerate self-worth and claim too much for the personal self. Here, also, we find an abuse of the principle of magnetism. Although the second ray is usually understood to be the most magnetic of the seven rays, the first ray is even more essentially associated with magnetism.

Sự kiêu ngạo: Từ điển Webster định nghĩa kiêu ngạo là “Cảm giác hoặc ấn tượng về sự vượt trội được thể hiện qua cử chỉ hống hách và những tuyên bố quá tự phụ”. Một lần nữa, chúng ta thấy xu hướng của cung một là phóng đại giá trị bản thân và đòi hỏi quá nhiều cho cái tôi cá nhân. Ở đây, chúng ta cũng thấy một sự lạm dụng nguyên tắc từ tính. Mặc dù cung 2 thường được biết là cung có từ tính cao nhất trong 7 cung, nhưng cung một về cơ bản còn liên quan nhiều hơn tới từ tính.

First ray magnetism can be defined positively as an *utterly synthetic absorption*, and negatively as an *omnivorous devouring*. There is a tendency for first ray entities (whether those entities are people, nations, planets, solar systems, etc.) to absorb all things into themselves. Kings using the “royal *we*” arrogate the identities of all their subjects unto themselves, and absorb these identities into their own identity; the *one*, then, speaks for *all*; the one acts as if he, indeed, *is* all. First ray individuals may have a tendency to sit regally upon the “seat of the superior person.” Upon this prominent seat, as upon the peak of the mountain of pride, there is room for only one. In such cases, the direction of the gaze is not up, nor level, but *down*—down upon others—hence, arrogance.

Từ tính của cung một có thể được định nghĩa một cách tích cực là *một sức hút tổng hợp tuyệt đối*, và theo cách tiêu cực là *một sự ăn tạp*. Các thực thể cung một (cho dù những thực thể đó là con người, quốc gia, hành tinh, Thái Dương Hệ, vv...) có xu hướng hấp thụ mọi thứ vào bản thân chúng. Các vị vua sử dụng “hoàng gia *chúng ta*” để chiếm đoạt bản sắc của thần dân hút vào mình, và hấp thụ những đặc tính ấy thành bản sắc riêng của họ; sau đó, *một người* phát biểu cho *tất cả*; người đó hành động như thể y thực sự là tất cả. Những cá nhân cung một có thể có xu hướng ngồi một cách vương giả trên “ghế trên”. Ở chỗ ngồi nổi bật này, cũng như trên đỉnh ngọn núi của sự kiêu ngạo, chỉ có chỗ cho duy nhất một người. Trong những trường hợp như vậy, cái nhìn của họ không phải hướng lên, cũng không phải hướng sang ngang, mà là *hướng xuống*—hướng xuống người khác—bởi vậy, đó chính là sự kiêu ngạo.

Willfulness: The evolved first ray individual lives by the principle, “*Thy will be done.*” When will becomes abused and overly personalized, the principle is perverted; it becomes, “*My will be done.*” The separative personal will becomes an instrument of selfishness. In all first ray individuals, *will* there must be (and in abundance), but when distorted, the will is used without consideration of its impact upon the whole. It is used purely for the fulfillment of personal desire, and not in *willing*, altruistic service inspired by the principle of spiritual sacrifice. It is the willingness to sacrifice, to give all (under [39] the influence of the “sacrifice petals” of the egoic lotus) that distinguishes the higher Will from ignorant, personal willfulness.

Sự ngoan cố: Người cung một tiến hóa sống theo nguyên lý “*Ý chí của Ngài* được thực hiện.” Khi ý chí bị lạm dụng và bị cá nhân hoá quá mức thì nguyên lý bị biến dạng; nó trở thành “*Ý chí của Tôi* được thực hiện.” Ý chí chia rẽ của phàm ngã trở thành công cụ của sự ích kỷ. Với tất cả những người cung một, *ý chí* hẳn là phải có (và rất mạnh mẽ), nhưng khi bị bóp méo, ý chí được sử dụng mà không tính đến tác động của nó đối với toàn thể. Nó được sử dụng hoàn toàn để thực hiện ham muốn cá nhân, mà không phải để phụng sự thiện chí, vị tha được truyền cảm hứng từ nguyên lý hy sinh của tinh thần. Chính sự sẵn sàng hy sinh, hiến dâng tất cả (dưới [39] ảnh hưởng của “những cánh hoa hy sinh” của hoa sen chân ngã) phân biệt Ý chí cao cả hơn với sự ngoan cố vô minh của cá nhân.

Power-hungriness: People upon the first ray love power, and seek connection with the source of power—the life principle. Unimpeded identification with, and expression of, the life energy is the source of bliss. But at what level will power be expressed? Will it be power for the grasping personal self, filled with personal desires? Or will it be power expressed impersonally (supra-personally) and in line with the Divine Plan.

Sự ham muốn quyền năng: Người cung một yêu thích quyền năng, và tìm kiếm sự kết nối với nguồn quyền năng - nguyên lý sự sống. Sự đồng hóa không bị cản trở với năng lượng sự sống, và sự biểu lộ của năng lượng sự sống là nguồn gốc của chí phúc. Nhưng quyền năng sẽ được biểu hiện ở cấp độ nào? Phải chăng nó là sức mạnh của cái tôi phạm ngã với đầy những ham muốn cá nhân? Hay đó sẽ là quyền năng được biểu hiện một cách phi cá nhân (ở con người siêu đẳng) và phù hợp với Thiên cơ.

If there is insufficient spiritual alignment, the sources of higher power may be temporarily cut off, and instead of availing themselves of the abundance of spiritual power (ever ready to flow into a selfless personality), selfish first ray people will graspingly seek power from temporal things and temporal associations within the lower three worlds— mental, emotional and physical. Sensing themselves cut off from the endless supply of spiritual power, there develops an insatiable, compensatory craving for the lesser forms of power, for they *must* have power; it is, for them, a psychological necessity, because through the wielding of power, the imprisoning sense of isolation (which plagues so many of those upon the first ray) temporarily decreases. The more the sensed isolation, the greater the hunger for power. The only release from this craving is a firm conviction of connection to the inexhaustible supply, which can only be accessed through a humble willingness to serve as a channel of power for a Purpose far greater than one's own personal purposes—the Purpose of Hierarchy and of the God of this planet—i.e., the Divine Purpose.

Nếu không đạt được sự chỉnh hợp về tinh thần thì các nguồn năng lượng cao hơn có thể tạm thời bị cắt đứt, và thay vì tận dụng năng lượng tinh thần dồi dào (luôn sẵn sàng tuôn chảy vào một phạm ngã vô kỷ), thì người cung một ích kỷ sẽ cố gắng tìm kiếm quyền năng từ những điều trần tục và các liên kết tạm thời trong ba cõi thấp - trí, cảm dục và vật lý. Cảm thấy mình bị cắt đứt khỏi nguồn cung vô tận của sức mạnh tinh thần sẽ làm nảy sinh một sự thèm muốn vô độ sự bù đắp bằng các dạng quyền năng thấp hơn, vì họ *phải* có quyền năng; đối với họ, đó là một điều cần thiết về mặt tâm lý, bởi vì thông qua việc nắm giữ quyền năng, cảm giác tù ngục của sự cô lập (vốn đã làm phiền rất nhiều người cung một) tạm thời được giảm đi. Cảm giác bị cô lập càng nhiều thì sự đói khát quyền năng càng lớn. Giải thoát duy nhất khỏi sự thèm muốn này là một niềm tin vững chắc về sự kết nối với nguồn cung cấp vô tận, điều chỉ có thể thực hiện thông qua việc sẵn lòng phụng sự một cách khiêm nhường như một kênh dẫn quyền năng vì một Mục đích lớn hơn nhiều so với những mục đích cá nhân—Mục đích của Thánh đoàn và của Thượng đế của Hành Tinh này - đó là Mục đích Thiêng liêng.

Domination: Domination is related to the release of personal power and the reinforcement of the personal self, the personal ego. For all first ray individuals, the principle of *dominion* (the supremacy of one thing over another) is paramount, and they almost inevitably find themselves attempting to “exercise dominion,” whether constructively or destructively. This occurs because within the psychology of those upon the first ray, something must always be *first*, and other things ‘*not-first*’; something must be *highest*, and other things ‘*not-as-high*.’ There seems to be room for only one thing at the *peak*—though, as first ray people evolve, that one *thing* is revealed to be *all things*—just as the *one little self* is revealed to be inseparably identified with the *ALL-SELF*.

Sự thống trị: Sự thống trị liên quan đến việc giải phóng quyền năng cá nhân và sự củng cố của bản ngã cá nhân, cái tôi cá nhân. Đối với tất cả những người cung một, nguyên lý *thống trị* (quyền tối cao của một người trên người khác) là điều tối quan trọng, và họ gần như chắc chắn thấy mình đang cố gắng “thi hành quyền thống trị” này, dù mang tính xây dựng hay huỷ diệt. Điều này xảy ra bởi trong tâm lý của những người cung một, điều gì đó phải luôn là *đầu tiên* còn những điều khác ‘*không phải đầu tiên*’; thứ gì đó phải là *cao nhất* và những thứ khác ‘*không cao bằng*’. Mặc dù vậy, dường như luôn có chỗ cho chỉ một thứ ở trên *đỉnh*—khi người cung một tiến hoá, một thứ được tiết lộ là tất cả mọi thứ - giống như *cái ngã nhỏ bé* được tiết lộ là đồng hóa một cách không thể tách rời với cái *TOÀN NGÃ*.

Deep within the being of the first ray individual (almost hidden from the light of consciousness) is a sense of the priority of the ONE SELF, and the conviction that this priority must be *asserted*; what is first in essence must be first in manifestation. Essentially and ultimately, *Life* (the One Being, the ONE SELF) is all-dominant, but few, at humanity’s present stage of evolution, can encompass this concept. Instead, distortions inevitably occur, and the concept of *rightful dominion* (hence, *rightful domination*) which should pertain to the Divine Self alone, becomes associated with that lesser (and often tyrannical) center, the human personality. [40]

Sâu bên trong bản thể của người cung một (hầu như bị che khuất khỏi ánh sáng của tâm thức) là ý thức về mức độ ưu tiên của ĐẠİ NGÃ DUY NHẤT, và niềm tin rằng ưu tiên này phải được *xác quyết*; cái gì có trước về bản chất thì phải có trước trong biểu hiện. Về cơ bản và sau hết, *Sự sống* (Đấng Duy Nhất, ĐẠİ NGÃ DUY NHẤT) thống trị tất cả, nhưng ở giai đoạn tiến hóa hiện tại của nhân loại, rất ít người có thể hiểu được khái niệm này. Thay vào đó, sự méo mó chắc chắn xảy ra, và khái niệm *thống trị đúng đắn* (do vậy, quyền thống trị đúng đắn) vốn chỉ duy nhất liên quan đến Đại Ngã Thiêng Liêng, trở nên gắn liền với trung tâm nhỏ bé hơn (và thường mang tính chuyên chế), phàm ngã của con người. [40]

An assertion of power, which is only rightful and justified when in the service of the Divine Will, is then perverted to exalt the little self and “put down” others. But “he who exalts himself shall be humbled;” perhaps the most humbling experience possible for the dominating first ray person is the realization of the utter dominance of the ONE SELF in Whom all selves share equally, the SELF which necessarily exercises dominion over all its fragmentary reflections. All personal preeminence and attempts at wrongful domination are annihilated in this realization.

Sự khẳng định quyền năng, vốn chỉ đúng đắn và hợp lý trong việc phụng sự Ý Chí Thiên Liêng, khi đó bị biến dạng để đề cao cái ngã nhỏ bé và “hạ thấp” những cái ngã khác. Nhưng “ai tự tôn mình lên sẽ bị hạ xuống;” có lẽ trải nghiệm khiêm tốn nhất có thể đối với người cung một kiểu thống trị là việc nhận ra sự thống trị hoàn toàn của ĐẠI NGÃ DUY NHẤT mà trong Người tất cả các ngã đều như nhau, cái ĐẠI NGÃ cần thực thi sự thống trị đối với tất cả những phản ảnh rời rạc của nó. Mọi sự đứng trên của cá nhân và nỗ lực thống trị sai trái đều bị tiêu diệt trong nhận thức này.

Destructiveness: Of itself, destructiveness is utterly necessary to clear the way for the ever-more-complete expression of the spirit. It is not destructiveness per se, but ignorant, misguided destructiveness, which thwarts and frustrates the manifestation of the Divine Plan. Those with the first ray powerful in their energy equipment have no lasting respect for form. Form may well be the temporary and necessary means of expression for spirit, but ultimately, it limits the spirit. First ray people who are called “destructive” in the usual sense of the word, however, are not expressing the spirit’s “will to destroy limitation,” but, rather, their own personality desire and personality will. It is interesting that even at their relatively low level of evolution, they retain the somewhat contemptuous attitude towards form characteristically induced by the first ray. If form gets in the way of personal desire or will, there is no hesitation to destroy it.

Sự huỷ diệt: Bản thân sự huỷ diệt là hoàn toàn cần thiết để dọn đường cho biểu lộ ngày càng hoàn thiện hơn của tinh thần. Không phải chính bản thân sự huỷ diệt làm thất bại và cản trở sự thể hiện của Thiên cơ, mà đó là do sự huỷ diệt thiếu hiểu biết và sai lầm. Những người có cung một mạnh mẽ trong cấu trúc năng lượng của họ không có sự quan tâm lâu dài đối với hình tướng. Hình tướng có thể là phương tiện tốt để biểu đạt tạm thời và cần thiết cho tinh thần, nhưng cuối cùng, nó lại giới hạn tinh thần. Tuy nhiên, những người cung một được gọi là “phá hoại” theo nghĩa thông thường của từ này khi không thể hiện “ý chí phá huỷ giới hạn” của tinh thần, mà thay vào đó thể hiện mong muốn và ý chí phạm ngã của chính họ. Điều thú vị là ngay cả ở mức độ tiến hóa tương đối thấp, họ vẫn giữ thái

độ khinh thường đối với hình tướng vốn là đặc trưng được tạo ra bởi cung một. Nếu hình tướng cản trở mong muốn hoặc ý chí cá nhân, họ không ngần ngại tiêu diệt nó.

First ray people brook no obstacle; they will force their way through whatever impedes. Such people simply do not see why anything should be allowed to thwart them. Often, however, the obstacle which seems to stand in their way should not be destroyed, being far more beneficial to “the greatest good” than whatever they hope to achieve through the unrestricted gratification of their willful desires. Constructive laws and patterns of social behavior are cases in point. Those who destroy that which is truly valuable deserve to be called *destructive* in the negative sense.

Người Cung một không cho phép bị ngáng trở; họ sẽ cố gắng vượt qua bất kỳ trở ngại nào. Những người như vậy chỉ đơn giản là không thấy lý do gì cho sự chấp nhận bất cứ điều gì cản trở họ. Tuy nhiên, thông thường, chướng ngại vật cản đường họ không nên bị phá hủy, vì nó có lợi cho “điều tốt đẹp nhất”, hơn là bất cứ điều gì họ hy vọng đạt được thông qua sự thỏa mãn không giới hạn những mong muốn ngoan cố của họ. Các luật lệ và kiểu mẫu hành vi xã hội mang tính xây dựng là những ví dụ điển hình [trong việc không nên phá hủy chướng ngại vật cản đường - ND]. Những người phá hủy những gì thực sự có giá trị đáng bị gọi là *huỷ diệt* theo nghĩa tiêu cực.

Ignorant destructiveness is also the result of the unwise release of power. First ray individuals have an abundance of power, but they may not always have an abundance of wisdom. When power is released without due respect for the limitations of form, then destruction results, even if it was not intended. Many of those upon the first ray are not purposely destructive of beneficial structures—they simply have insufficient knowledge of, and respect for, the forms upon which their energy is making an impact. They have to learn just how much force a form will *take* before destruction results.

Sự huỷ diệt một cách vô minh cũng là kết quả của việc giải phóng quyền năng một cách thiếu khôn ngoan. Những người cung một tràn trề sức mạnh, nhưng không phải lúc nào họ cũng có nhiều minh triết. Khi quyền năng được giải phóng mà không quan tâm tới những giới hạn của hình tướng, kết quả sẽ là sự huỷ diệt, ngay cả khi điều đó không nằm trong kế hoạch. Nhiều người cung một không cố tình huỷ diệt những cấu trúc có lợi - họ đơn giản là không đủ kiến thức và sự quan tâm đối với các hình tướng mà năng lượng của họ đang tác động vào. Họ phải học để biết rằng hình tướng sẽ *chứa được* bao nhiêu mãnh lực trước khi xảy ra sự huỷ diệt.

Anger and violence: These undesirable qualities are related to the abundance of energy possessed by first ray people, and the speed with which they feel inclined to work. They like to move rapidly, in a straight line and do not defer to obstacles. Patience is one of the last virtues they acquire. Anger, it is said, is always related to fear, and one of the primary fears which afflicts those upon the first ray is the fear of being thwarted, deflected or prevented from fulfilling intention. Thus, fear and anger arise in the face of obstruction and opposition, and so does violence; anger and violence are instinctual [41] releases of pent-up energy, and are generated (even if unconsciously) in order to negate obstruction and opposition. However, they are crude and often ineffective, frequently destroying something of value rather than overcoming the obstruction.

Giận dữ và bạo lực: Những phẩm tính không mong muốn này có liên quan đến năng lượng dồi dào của những người cung một, và tốc độ làm việc mà họ muốn hướng tới. Họ thích di chuyển nhanh chóng, trên một đường thẳng và không bị trì hoãn bởi các chướng ngại vật. Kiên nhẫn là một trong những đức tính cuối cùng mà họ đạt được. Người ta nói rằng sự giận dữ luôn liên quan đến sự sợ hãi, và một trong những nỗi sợ hãi cơ bản ảnh hưởng đến những người cung một là nỗi sợ bị cản trở, chệch hướng hoặc bị ngăn cản việc thực hiện ý định. Do đó, sợ hãi và giận dữ nảy sinh khi đối mặt với sự ngăn cản và chống đối, và bạo lực cũng nảy sinh như vậy; giận dữ và bạo lực là sự giải phóng một cách bản năng [41] dòng năng lượng bị dồn nén, và được tạo ra (ngay cả trong vô thức) để phủ nhận sự cản trở và chống đối. Tuy nhiên, chúng [sự giận dữ và bạo lực—ND] thô bạo và đa phần không hiệu quả khi thường xuyên phá hủy thứ gì đó có giá trị thay vì vượt qua những chướng ngại đó.

First ray individuals, therefore, need to learn a skillful and moderate application of energy which respects the state of the form to which the energy is applied. Anger and violence, it can readily be seen, are uncontrolled eruptions arising (in first ray people) because of their hatred of being contained (just as spirit, with which the first ray is intimately identified, resists every effort to contain it in form). But life in the three worlds demands containment, and first ray people must eventually learn to contain their anger and violence—transmuting these negative qualities into their higher correspondence (skillful assertiveness), by means of which they can forge irresistibly ahead, despite obstacles.

Do đó, những người cung một cần phải học cách vận dụng năng lượng một cách khéo léo và vừa phải, tôn trọng trạng thái của hình tướng mà năng lượng tác động lên. Có thể dễ dàng nhìn thấy sự giận dữ và bạo lực, là sự phát sinh của những phun trào không kiểm soát (ở những người cung một) vì họ căm ghét bị kiềm chế (cũng giống như tinh thần, được đồng nhất sâu sắc với cung một, chống lại mọi nỗ lực để giữ nó trong hình tướng). Nhưng cuộc sống trong tam giới đòi hỏi sự kiềm chế, và người cung một cuối cùng phải học cách

kiềm chế sự giận dữ và bạo lực của mình—chuyển hóa những tính chất tiêu cực này thành những phẩm tính tương ứng cao hơn của họ (là tính quyết đoán khéo léo), theo cách giúp họ có thể tiến về phía trước không thể cưỡng bỏ, bất chấp các trở ngại.

Unrelenting ambition: Ambition is a healthy sign, especially during the stage of personality integration and expression. Ambition leads to achievement. But at what cost will the achievement be accomplished? Will only the needs of the achiever be considered? Will the individual's "forward drive" be so insistent, and so determined, that no circumstances or conditions will cause him to relent? Again, the point of evolution must be considered. If we are considering unrelenting personal ambition, then the desire to "reach the top at all costs" will inevitably prove harmful.

Tham vọng không ngừng: Tham vọng là một dấu hiệu lành mạnh, đặc biệt là trong giai đoạn tích hợp và biểu lộ phạm ngã. Tham vọng dẫn đến thành tựu. Nhưng với cái giá nào thì thành tựu sẽ đạt được? Liệu chỉ những nhu cầu của người thành công mới được xem xét? Liệu "động lực tiến lên" của một cá nhân có kiên định và xác quyết đến mức không có hoàn cảnh hoặc điều kiện nào khiến y chùn bước hay không? Một lần nữa, điểm tiến hóa phải được xem xét. Nếu chúng ta đang cân nhắc đến tham vọng cá nhân không ngừng, thì mong muốn "đạt tới đỉnh cao bằng mọi giá" chắc chắn sẽ có hại.

Such a one-pointed drive for personal achievement will inevitably run straight into the rights of others. When wielded from the level of soul (or higher), however, the drive to achieve becomes considerate of the whole. The *general welfare* becomes a dominant consideration, and the destructive impacts of personal drive are ameliorated. The question which first ray individuals must ask themselves is this: who shall be exalted by my unrelenting drive for achievement? Will it be I, the part? Or will it be the *many selves* who comprise the whole? If the answer is the latter, then the more unrelenting the ambition, the better.

Mục tiêu chuyên chú vì thành tựu cá nhân như vậy chắc chắn sẽ lấn át quyền lợi của người khác. Tuy nhiên, khi được sử dụng từ cấp độ linh hồn (hoặc cao hơn), động lực để thành tựu bắt đầu cân nhắc đến toàn thể. *Phúc lợi chung* trở thành yếu tố chi phối được xem xét, và những tác động phá hoại của động cơ cá nhân được cải thiện. Câu hỏi mà các cá nhân cùng một phải tự hỏi mình là: ai sẽ được tôn vinh bởi nỗ lực không ngừng để đạt được thành tựu của tôi? Đó là tôi, một thành phần? Hay là *nhiều cái ngã* tạo nên toàn thể? Nếu câu trả lời là về sau, thì càng tham vọng không ngừng càng tốt.

Hardness and cruelty: In the Ageless Wisdom, the diamond is used as a symbol for the “spirit aspect” of the human being; one reason, is that the diamond is virtually the hardest physical substance known. Symbolically, spirit is infinitely ‘hard,’ meaning that it is capable of impressing itself upon all lesser things (even though such things are, essentially, aspects or emanations of spirit itself). Spirit expresses through all and must penetrate through all. First ray individuals, as the foremost representatives of the spirit aspect of divinity (the *first* aspect) must be ‘hard’ if they are to impress and penetrate form. Characteristically, such people are *impressive* rather than *receptive*. But will their hardness be forced upon all? Will it form an isolating barricade, a wall of insensitivity? Will hardness prevent the gentle empathy which negates cruelty?

Sự cứng rắn và tàn nhẫn: Trong Minh triết ngàn đời, viên kim cương được sử dụng như một biểu tượng cho “khía cạnh tinh thần” của con người; một lý do là kim cương hầu như là tinh chất vật lý cứng nhất được biết đến. Nói một cách hình tượng, tinh thần là ‘cứng’ vô hạn, có nghĩa là nó có khả năng tự áp đặt lên tất cả những thứ thấp hơn (mặc dù những thứ đó, về cơ bản, là những khía cạnh hoặc sự phát sinh của chính tinh thần). Tinh thần biểu lộ qua tất cả và phải xuyên qua tất cả. Các cá nhân cùng một, với tư cách là đại diện quan trọng nhất của khía cạnh thiêng liêng (khía cạnh *đầu tiên*) phải ‘cứng’ nếu họ muốn áp đặt và thâm nhập vào hình tướng. Về mặt tính cách, những người như vậy mang tính *áp đặt* hơn là tính *tiếp nhận*. Nhưng liệu độ cứng của họ có áp đặt lên tất cả hay không? Liệu nó có tạo thành một hàng rào cách ly, một bức tường vô cảm? Liệu sự cứng rắn có ngăn cản sự đồng cảm dịu dàng vốn đối nghịch với sự tàn nhẫn?

First ray individuals are in search of the ultimate SELF. In one respect, they must “steel themselves” against all lesser things. They must learn, for a time, to be cruel to the [42] demands of the lower self. Such individuals do, indeed, take the “Kingdom of Heaven by storm”—a task for which great hardness and “heartiness” are required. In this herculean undertaking, there is a place for “merciless excess,” but only when applied to the *personal self*. For hardness and cruelty (however useful at times in forcing the lower self to live up to the demands of spirit) cannot be turned outward upon the world, or else the tenderest spot within all other selves—the heart—cannot be embraced, and the foremost objective of the first ray type—*Identification*—cannot be achieved.

Các cá nhân cùng 1 đang tìm kiếm CÁI NGÃ tối hậu. Ở một khía cạnh nào đó, họ phải “tự tôi luyện” trước tất cả những thứ thấp kém hơn. Trong một thời gian, họ phải học cách tàn nhẫn với [42] yêu cầu của cái ngã thấp hơn. Quả thật, những người như vậy đoạt “Thiên giới bằng vũ lực”—một nhiệm vụ đòi hỏi sự cứng rắn và “nhiệt thành” lớn lao. Trong kì công này, có chỗ cho “sự tàn nhẫn thái quá”, nhưng chỉ được áp dụng cho *cái tôi cá nhân*.

Đối với sự cứng rắn và tàn nhẫn (dù đôi khi hữu ích trong việc buộc cái ngã thấp phải sống theo yêu cầu của tinh thần) không thể được hướng ra ngoài thế gian, nếu không điểm quan tâm trong tất cả cái ngã khác—trái tim—không thể được nắm bắt, và Mục tiêu quan trọng nhất của cung một—*Sự đồng nhất hóa*—không thể đạt được.

Identification is the “diamond state”—the state of ultimate ‘spiritual hardness,’ spiritual imperviousness, and non-impressionability to anything less than the SELF. But, paradoxically, it is also the state of ultimate spiritual softness—the most exquisitely sensitive of all states, the state in which total union with the “Heart of all things” is experienced. As is ever the case in the study of esotericism, all negative traits (such as hardness and cruelty) are distortions of uniquely valuable qualities.

Sự đồng nhất hóa là "trạng thái kim cương"—trạng thái của 'độ cứng tinh thần' tối thượng, tính không bị thấm thấu của tinh thần và khả năng không áp đặt lên bất kỳ thứ gì nhỏ hơn CÁI NGÃ. Nhưng, một cách nghịch lí, đó cũng là trạng thái của sự mềm mại tinh thần tột cùng—trạng thái nhạy cảm nhất trong tất cả các trạng thái, trạng thái mà sự kết hợp hoàn toàn với “Trái tim của vạn vật” được trải nghiệm. Như đã từng xảy ra trong nghiên cứu về bí truyền, tất cả những đặc điểm tiêu cực (chẳng hạn như sự cứng rắn và tàn nhẫn) đều là sự biến dạng của những phẩm tính có giá trị duy nhất.

Control and suppression: First ray people *impose law*. They will not allow law to be violated or trespassed, whether the law is Divine Law, or the vastly inferior ‘law’ of the defensive, autocratic, personal ego. They innately support the concept of ‘control by law,’ which is another way of saying, ‘control by will,’ for law is an expression of will on all levels, whether human or divine.

Kiểm soát và đàn áp: Những người thuộc cung một *áp đặt luật lệ*. Họ sẽ không cho phép luật lệ bị vi phạm hoặc xâm phạm, cho dù luật đó là Định Luật Thiên lương, hay là ‘luật’ thấp kém mang tính phổ thông của cái tôi cá nhân phòng thủ, chuyên quyền. Về cơ bản, họ ủng hộ khái niệm ‘kiểm soát bằng luật định,’ nói cách khác là ‘kiểm soát bằng ý chí,’ vì luật lệ là sự thể hiện ý chí ở mọi cấp độ, dù là con người hay thánh thần.

For many first ray people (until a more advanced stage of evolution is reached) the will of the personal self becomes the only law they respect—the law of personal demand. The personal self seeks to impose its will (its ‘law’) upon everyone and everything. It seeks to remain *in control*, subjecting to its willful law all those it sees as ‘lesser beings,’ whether those lesser beings are other personal selves, or the various ‘lesser’ aspects of the

personality, such as thoughts, feelings, emotions and actions. The modus operandi for such people is *suppression*. They become controlling and even tyrannical, so threatened are they of being subjected to what they conceive as an 'alien will' and thus losing their personal authority.

Đối với nhiều người cung 1 (cho đến khi đạt đến giai đoạn tiến hóa cao hơn), ý chí của cái tôi cá nhân trở thành luật duy nhất mà họ tôn trọng - luật về nhu cầu cá nhân. Cái tôi cá nhân tìm cách áp đặt ý chí của nó ('luật' của nó) lên mọi người và mọi thứ. Nó tìm cách duy trì *sự kiểm soát*, tất cả những gì nó coi là 'những thực thể thấp hơn' phải tuân theo luật cố ý của nó, cho dù những thực thể thấp hơn đó là các cái tôi cá nhân khác, hay các khía cạnh 'thấp hơn' khác nhau của phạm ngã, chẳng hạn như tư tưởng, cảm giác, cảm xúc và các hành động. Phương thức hoạt động của những người này là *đàn áp*. Họ trở nên kiểm soát và thậm chí chuyên chế, đến nỗi họ cảm thấy bị đe dọa vì việc phải tuân theo những gì họ cho là 'ý chí của người ngoài hành tinh' và do đó đánh mất thẩm quyền cá nhân của họ.

From the higher and wider perspective, the suppressive, controlling person is really a rebel, a 'lawless' person who refuses to acknowledge a higher law which works on behalf of *all beings*, including himself. Until the beneficence of evolution does its work, these individuals act as "a law unto themselves," crushing out of their consciousness any acknowledgment of a higher spiritual law to which they are obliged to conform. Control and suppression are the means by which they refuse to relinquish their personal sovereignty.

Từ góc độ cao hơn và rộng hơn, kẻ đàn áp, kiểm soát thực sự là một kẻ nổi loạn, một kẻ 'vô luật pháp', người từ chối thừa nhận luật cao hơn—luật áp dụng cho *tất cả chúng sinh*, bao gồm cả chính y. Chừng nào quá trình tiến hóa chưa được phát huy tác dụng, những cá nhân này hoạt động như "một luật cho chính họ," loại bỏ khỏi ý thức của họ bất kỳ sự thừa nhận nào về một định luật tinh thần cao hơn mà họ có nghĩa vụ tuân theo. Kiểm soát và đàn áp là những phương tiện được sử dụng, thông qua đó họ không chấp nhận từ bỏ chủ quyền cá nhân của mình.

Eventually, through the processes of evolution, first ray types become so identified with the SELF in all selves, that they become the great apostles of freedom—a freedom to be achieved through conformity to spiritual law. But because they are upon the first ray, they do not relinquish control and suppression; however, they only control and suppress people and circumstances who limit the freedom of others by violating or [43] trespassing

the higher law. As before, their will is of iron, but they exert that iron will lawfully, and only in the cause of the free expression of the spirit.

Cuối cùng, thông qua các quá trình tiến hóa, người cung một trở nên đồng nhất với ĐẠI NGÃ trong mọi bản thể, đến nỗi họ trở thành những tông đồ vĩ đại của tự do—một sự tự do đạt được thông qua việc tuân theo định luật tâm linh. Nhưng bởi vì họ đang ở cung một nên họ không từ bỏ quyền kiểm soát và đàn áp; tuy nhiên, họ chỉ kiểm soát và đàn áp những người và hoàn cảnh hạn chế quyền tự do của người khác do [43] vi phạm luật cao hơn. Như trước đây, ý chí của họ bằng thép, nhưng bây giờ họ phát huy ý chí thép đó theo đúng quy luật, và chỉ vì sự tự do biểu đạt của tinh thần.

Impatience: It is easy to understand how the dynamic flow of first ray energy could lead to impatience. First ray individuals see clearly, act one-pointedly and have few of those sensitive attachments which prevent the uninhibited execution of intent. For such people, everything seems to move too slowly. Energy flows in rapidly, and seems to get dammed back because people and circumstances do not move fast enough. From the personality point of view the most satisfying solution to this obstructed condition is the *dictatorship*. The dictator (when in full power) has only to make his will known, and it is enacted without opposition. Since there is nothing and no one to oppose his will, he need not *wait* to see it implemented, and his patience is not tested (at least not within a total dictatorship). Dictatorship is a condition free of the interfering crosscurrents of other wills; it is a condition in which a single will is eminent and omnipotent.

Thiếu kiên nhẫn: Thật dễ hiểu dòng năng lượng cung một có thể dẫn đến sự thiếu kiên nhẫn như thế nào. Các cá nhân cung một nhìn thấy rõ ràng, hành động nhất tâm và có ít các dính mắc nhạy cảm vốn ngăn cản việc thực hiện ý định một cách tự do. Đối với những người như vậy, mọi thứ dường như di chuyển quá chậm. Năng lượng chảy vào ào ạt, và dường như bị cản trở lại bởi vì con người và hoàn cảnh không di chuyển đủ nhanh. Theo quan điểm phàm ngã, giải pháp thỏa mãn nhất cho tình trạng bị cản trở này là *chế độ độc tài*. Nhà độc tài (khi nắm toàn quyền) chỉ phải công khai ý chí của mình, và nó được ban hành mà không cho phép có sự chống đối. Vì không có gì và không có ai chống lại ý chí của mình, nên y không cần phải *chờ đợi* để thấy nó được thực hiện, và sự kiên nhẫn của y không bị thử thách (ít nhất là không phải trong một chế độ độc tài hoàn toàn). Chế độ độc tài là tình trạng không có sự cản trở của các luồng ý chí khác; đó là tình trạng trong đó một ý chí duy nhất là nổi bật và toàn quyền.

But, realistically, pure dictatorship does not exist even in the most tyrannical conditions. There is always something or someone to oppose or at least delay (however unobtrusively) the fiat of the dictatorial will. There are always some situations which can only be forced counterproductively. Hence the need for patience.

Yet what to do with the driving, dynamic first ray energy when circumstances seem to block? First ray individuals can conquer impatience by realizing that there is always some *alternative point* against which pressure can be productively applied, some point of nonresistance which will tolerate assertion. Direct, forward motion need never be entirely impeded, provided the first ray individual is resourceful and adaptable enough to locate the front upon which he may advance. Thus, a natural impatience is not conquered by damming or by suppression, but by an intelligently directed expression.

Nhưng, trên thực tế, chế độ độc tài thuần túy không tồn tại ngay cả trong những chế độ chuyên chế nhất. Luôn luôn có một cái gì đó hoặc một người nào đó chống lại hoặc ít nhất là trì hoãn (cho dù không phô trương) việc thừa nhận ý chí độc tài. Luôn có một số tình huống buộc phải bị cản trở. Do đó cần sự kiên nhẫn.

Tuy nhiên, phải làm gì với năng lượng cung một đầy năng động và mang tính dẫn dắt cao khi hoàn cảnh dường như cản trở? Những cá nhân thuộc cung một có thể chinh phục sự thiếu kiên nhẫn bằng cách nhận ra rằng luôn có một số *điểm thay thế* nơi áp lực có thể được đặt lên một cách hiệu quả, sự khẳng định sẽ được cho phép tại một số điểm không kháng cự. Chuyển động thẳng, chuyển động về phía trước không bao giờ hoàn toàn bị cản trở, miễn là cá thể cung một đủ tháo vát và thích nghi để xác định vị trí phía trước mà anh ta có thể tiến tới. Do đó, không thể chinh phục sự thiếu kiên nhẫn tự nhiên bằng vũ lực hoặc bằng sự đàn áp, mà phải bằng cách biểu đạt được định hướng một cách thông minh.

Obstinacy: First ray people can be as resistant as they are aggressive. The first ray cannot be at once the “irresistible force” and the “immovable object.” In the right context, both qualities can be virtues. Considering an example of the virtues of ‘divine obstinacy’ (if such a strange combination of words can be allowed), should the Sun ever consent to be moved from its central position, the entire solar system would be destroyed. Immovableness is sometimes quite necessary. But when it manifests as a by-product of stubborn self-will, which will not accommodate the wills of others, it becomes a common first ray abuse.

The key for first ray people is to become immovable in principle, and flexible in details. An utterly centralized position deeply identified with Divine Law and Divine Principle must

be maintained, but as regards insignificant, personal matters, the first ray individual must be shown that no ill effect will arise from “giving in.” Those who are most obstinate personally are foolishly making their last stand at the personal level, instead of making the Divine Will their “Alamo.”

Tính ngoan cố: Những người thuộc cung một có thể phản kháng cũng như hung hăng. Cung một không thể đồng thời là “lực cưỡng bức” và “đối tượng bất động”. Trong bối cảnh phù hợp, cả hai phẩm chất đều có thể là đức tính. Xem xét một ví dụ về đức tính 'ngoan cố thiêng liêng' (nếu có thể cho phép sự kết hợp kỳ lạ như vậy của các từ), nếu Mặt trời đồng ý di chuyển khỏi vị trí trung tâm của nó thì toàn bộ Thái dương hệ sẽ bị phá hủy. Sự bất động đôi khi khá cần thiết. Nhưng khi nó biểu hiện như một sản phẩm phụ của ý chí cá nhân ngoan cố, vốn không phù hợp với ý chí của người khác, nó sẽ trở thành một sự lạm dụng cung một thường thấy.

Chìa khóa cho những người thuộc cung một là trở nên bất di bất dịch về nguyên tắc và linh hoạt trong các chi tiết. Cần phải duy trì một vị trí trung tâm tuyệt đối được đồng hóa sâu sắc với Đỉnh Luật Thiêng liêng và Nguyên lý Thiêng liêng. Nhưng đối với những vấn đề cá nhân ít quan trọng, người cung một phải nhận thấy rằng không có hậu quả xấu nào phát sinh từ việc “nhượng bộ”. Những cá nhân ngoan cố nhất đang ngu ngốc cho thấy vị thế cuối hàng của họ ở cấp độ phạm ngã, thay vì biến Thiên ý thành pháo đài “Alamo”² của họ.

² (ND: trận chiến không cân sức của những người bảo vệ pháo đài Alamo với đội quân tấn công, là biểu tượng của việc kiên định bất khuất đến cùng của số ít chống lại số đông)